

משרד החוץ
לשכת המשרד
ירושלים ג' תטוז תש"ד
6 ביולי 1954

2519

ידיעות לנציגויות ישראל בחו"ל

902

מ.ס.

תקופת הלג'ירן הערבי אל ירושלים
בימים 50-55 ביוני עד 2 ביולי 1954

הודעתה ראש הממשלה ושר החוץ.

סיכום לתלן:

1. הודעתה ראש הממשלה בטעינה עתונאים ג-1 ביולי 1954.
2. חשיבותה ראש הממשלה לשאלות אותה סיבתה.
3. הודעתה שר החוץ בכנסת ג-6 ביולי 1954.
4. הודעתה ראש הממשלה לעתודות בתרגם האנגלית.

גוט אנגלי של הודעתה שר החוץ בטעון מובה. בעלון השבועי ס. 31 שרותי הסודדיין הנסטלתיים.

1. הודעתה דאש הממשלה לעתודות ב- 1. 1954.

словשה של ירושלים הופר מאמץ בפתחו של הלג'ירן הערבי אס על בירת ישראל כל הקור של שבימתח-הักษ שבתוך העיר. זו היתה הזונה לא כל התגברות והיא בערבה, לפי כל הסימני, ניכבנן ועפ"ז פקודה טרכזית. זה שביעות רביים נמסרים לאנשי הלגיון טעוי זריקה אכנים, מהם שפיגרו באדם ובבגדים צליפות סן החומה לתוכה השכונות הסוככות הנושאות הישראלית. התקעת אס פגעה כבד בראשיתו מטהרabi העיר הסלוויים: שדר ישראלי ומספר אזרחיים נפצעים אנושיים. בין הפצועים אחד מבאי הכהן דROLE של אבודת ישראל הפטקיית בעוצם היסים האלה ימים בהסתפנות ציריים ואורחיהם רבים מהארץ ומחוץ ל

טטרות צבא ההגנה לישראל התפקידו עפ"ז. תשך כתה זמן טלעבות על האס התקופדי, לבסוף חיריות הלג'ירן, שכוח המחז שלהן הלך וגדל, תגברת הצד כחוינו. בפנותם אלינו מטה או"ם בדבר הפסיק הודיענו טיד כי לא אונחנו פתחנו בה וכי אם הצד שכננו ייחיל לירוח ישתחרר טיד שקט גטו. בתיכון או"ם הרס על הפסיק האס בטעה מסוויתם או"ם לאחר הפגזה קצרה שן החלו כחות הלג'ירן הערבי באלייפות סן החומה ולפנות בוקר סוב נפלו קרבעות: אשנה נחרגה ומספר אנשי נפצעו,

לפניהם מעתה חreve של התפרקות מגד מסלחת ירדן.
סהמואלי ברייתיה לפי הסכם שביתת הנגש והפרtan בצד'ו.
כנראה העדר תגונת ביגלאוטית נסרצה לתבחשות ירדן להסכם
שביתת-הנעם בעבר עודד את מסלחת לבצע מעשה פרוע
זה, הפוגע בעולם התרבותי. כלו לא פחומה טער בישראל.

העיר ירושלים עטוד בפיישתן זהה, כשם קעטורה
בטייחנים קורדים, הוויים זהה וגסורים סטנו, החזירים
בבירה מתהלים כסדרם. צבא ההגנה לישראל ייסגע
כטודם סכל החברות-долא יקירות. טום פעולות העילגה לחתמי
את המזב אך הוא יעצור המכון על מסכת הדונר כל מקפה
ולחשיב טלחות שערה.

2. טלות ותובעת.

שאלת: האם מסלחת ישראל יוזמת תובבות מדיניות?
תשובה: מסלחת ישראל שלה תאור העובדות. ומחאה לפועצת
הביטחונות. מסלחת ישראל מסרה את תאור המצב
לייעוץ המעטות.

గברל בפיקוח ביקר היום אצל ראש המסלחה ותודיע
כי הוא רוצה לכטב ישיבת הרוותם של הוועדה בראשותו לדין
במאורעות אס ובחוקר. ראש המסלחה הודיע כי ישראל
תשטעף בסיבת זו.

שאלת: האם הווועדה לפועצת הביטחון הוועדה ביד'ה בלבד
או כמחאה?

תשובה: כמחאה.

שאלת: האם ישיבת זו תהיה ישיבת חרוף בוגילה?
תשובה: לא, זו תהיה ישיבת מיוחדת בראשותו של בפיקוח.

שאלת: האם בתקופה זו המסע היא בכלל חוסרת המצב
או בוגלו זה שיזה הווועוד בוגילה?

תשובה: יוצת כדור, ישיבה עצמאית טסת אונס'ם ואגן
הוועודן בכ'ם, דסתה'ם.

שאלת: האם התקינות ביממה האחוונת איזון תבורת ללחנת
הערבים האחראנה שהונגשת לוועדת שביתת-הנעם?

תשובה: אין לי מה להגיד לוועדה שפורסמה בקשר לתקינות
האחרוניות. אולם לאתייחס טהרה להוציא מסקנות
וחושב שהתקינות היא פועלות תסכול.

שאלת: האם בזיקה בא כתלונה נגיד ישראל?

תשובה: לא.
שאלת: ⁸ האם בזיקה שאל על שוגה של ישראל לוועדת שביתת-
הנעם?

תשובה: לא. דובד רק על הישיבת המיזוחת הזאת.

ז. הודעה טר-הפטון ב痼מת ג-5 ביולי 1954.

ביניהם רבייע, ג-30 כירוץ בערך 8.50. מחול אבידר-הלבינו הירדן בהפגזה שיטחית של ירושלים העברית, כעהם טוגנים על ידי חסותה העיר העתיקה ודרי' וכדוריגת פוגעים בגדים, זקנים, ילדים, עוברים דרך טלוניים. מסען שכונות הבים עטף לא-ציבוריים בידנית אבניהם לתוכה העיר העברית, ובצליפות באבן. בודדים או בסופר איזוריים. אך העם לא, המתקדם באבן. בודדים או בדור בדור. לאורח הקו צולג, אילו על פג' סדרה וצורה אבאית מזונת החלו לירוח מרוודים, סקלעים, סרגמות, דרכן גזרקו עיריות ריטומי יד. מסען ساعה אחת לאחר מתייחת התה על ידי הלביבון נפגעו טוונת יהודים, כולם ברחוות הסוכרים לחומה, שהו אז טלי עופרים ושבטים. רק בשעה 10.45 הקלן בקשות צסראל מהפזה בגדי חזקה, וחילופי הרגונות-בשכון עד טעה. 1.30 השעה שבה התהיינן שני הצדדים להפסיק את האש.

ואפסם במסך שעות אחוריתليلת טרcker שקט טוחן, אך עם עלות השחר חידש הלביבון את יריותנו והפרק בזמנו את התהיינון לקיום המסעם האש. שוכן נפגעו נשעות הבודק הראשונות ששח תושבים בצד היישורי, היירות האפו ועצמן ובתקומת קלות נסכו ביום חמישי, ג-1 ביולי, עד שעה 6.30, שקדעה ביחסה הסיווות של ועדת טביהות-הפטון בסתימת הצדיק-בצעם. המסעם את סואלטם.

רק הסכימים, ושוב הפרו הירדנים את התהיינון. שעה קלה לאחר 8.30, ורחוות ירושלים טובי אדי הגבול הפכו שוב לשדה קטל וחרב. רק ביום חמישי, 2.7. בשעות הצהרים, נסquaה האש להבה לטענה, והחומים בעיר אלה חזרים לפסלום התקין.

שלושים ימי ההשתוללות הפרועה מהתקדיות של הלביבון טחכמים בקץ יומיים של 3 ייודים הרוגים ו-21 פצועים. לפיכך ידיעות ירדניות רלוונטיות בהרבען בewart היטים 5 ערבים ונפצעו 25.

אין ספק כי ההתקפה האפסעת על בירת טראל הייתה שתוכננת על ידי מסלת ירדן והתבצעה בפיקודם של קאדיי לבנון אחרים. התיאוריה הנשפטת מפי טקינפים ארדים, כי הלביבון הלחנו ליראות מתוך עצננות, איזה עוטרת בבחן הביבון והעוברות גם יחד. גם אם גתעלם מהטוהר הטעקה, שכאב כל-בל עצבני הוא סבנה לטלים האגד, פאוצר לחזקון בקרו-הגבול, ואם כל רטרוט וכל אל עלול להעלות על הדעת שעקבות בזאת תפש בכוון אדר 3 יסיט רצופים, וזה כי נבצר טידי. מסען ירדן ומטפרקן הלבינו. להרבע את בירדריהם המסתוללים.

העוברות ירדוות לנו, הן סבינות את ההסדר ואיבן טאיירות אל ספק טהרה כאן פשע-מתוכנן סבינה, שנזקע על פי הוראה ברורה וסודוקרט. עוזם העוברה סבינות 30.6, באותו יום רביעי בו נפתחה האש על ירושלים העברית, הוכנסו על ידי הלביבון עתי פלונגהן גוספות לקו הגבול, אחת טגדוד חי"ר 9, והשניה טגדוד חי"ד 10 על הלביבון, מוקיחה כי היה חכנית והתקוננות. כן עובדה-היא-שהוכנסו לקו הגבול גדור טה"ל, גדור טל הטטר האומי, גוטן.

עובדה היא שכב ביום רביעי בשעות אחר הצהרים החלו ביפוי-בטים הגובלם עמו ווימה טן הצד השמאלי.

5
שומ איט אובייקטיבי לא יוכל להסיל ספק בעובדה,
שהלגיון התחזק וחתך בהפוגה העיר.

ועובדה היא שבאותו יום רביעי נמצאו טרביות כוחות הבטחון היישרליים מחוץ לעיר באיסרנים שברתיים, ובkon הגבול נמצאו רק כתות טווניות. עובדה היא, שרק לאחר שעלה ארוכה, החזירנו כוחות ישראל סכת אס, התתאייה לא היקף האש, הירידנית. עובדה היא, שבשעת הפוגה הראשונה נפגענו רק יהודים ולפי רדיין רסאללה לא נפגע באוורו ערבית אף חונש אחד בעיר העמיקה.

ז' ורסה ל' להודי כאן, כאשר נתנו הוראה להחזר סכת את פורעי הלגיון, חייבתי את הרמטכ"ל ואת המגעים להציג מחרץ מסמך עליון מהפנויות האש בכיוון הטקומות הקדושים. כן אסרת על שימוש בארטילריה, שאילו העטפסנו בה היינו שחקים את בני הטרזחים ברוגע אחד. ידעתי שעלי ידי הסלת בגבולות אלו הנני מרבה קשיים עצומים בדרכם של חיילי ישראל, ושולל מהם את חופש הפוגעה באוריב, החשכבל כל בר להכרעה מהירה בימי קרבות. אך ידעתי גם ידען מהנני מטה לא בזיה שליחות רצוננה העטוק של הטדיינה, שאינה רוצחה לרשות את ירושלים הקדושה והגביה, עולה כלבות את הופכת לעז ספולת.

ב' יכולת היה דיבע לכנסת אחיזה ישראל קיימן את ההוראה מחרץ טטעה מלאה, ולזוכותם יש לרטום שליטות ציימת הלגיון וטנקים האס הנפש שחל בו, לא נפגעו. הטקומות הקדושים, ירושלים לא נפצעה פצעי אנוש.

טסלת ירדן בוסאת באחריות מלאה להפוגה הברברית של בירת ישראל נ蹶ה בימי, להפרקתו ע"ז חפיט טפטע שנני אדי הגבול, לסייעו של המסתור הקדושים ל-3 דתות. בשביבנו אין בזה סודות חידושים. זכרוינו לנו ערים החדים בהם ביתם אותו לגיון ואוותם טפקיים להריעיב את העיר העברית, ועל ידי הפוגה פראית להחריבה ולהכנעה. גם אז דיברו בפה פגיזם על קדושת עיר הנצח. בשם קדושת העיר החריבו באופן שתוכנן, את מדינת קדשי העם היהודי בעיר העמיקה, פועלה זו, דעתה לאור היום, לעיניהם של נזירים מעצמות זרות, ואיס טהרא לא במחיה ולא מתח.

לסדרות כל הספיקות הטזדייב, החליטה המטה להזדק בעניין זה לוועדת שכיחת-הגשם, היטראלית-ירידנית, ואנ בראש לא יועס קומבודר האש"זון. לא רצינו להקל על מלאות של גוררים האסורים על הפיכת ים ללילה ולילא ליום. דואא בגל חוסרתו הטירוחת של הפשע; בغال הטעקה ללא תקדים בתולדות התהתקפות לאונריך בגבולות הטפורחים; בוגל קדושתה של ירושלים ועיננה לעוזם התרבותי כולם - החלטו להסתף בעבורת הוועדה בנוסח זה, כדי לעסוד על מטרת האמת והצדקה נלקחות על כל גמיון להשתמש בפראות חילוי הלגיון לסייע רकמת סוציאות האכזרנות, בגין טרינת ישראל ועצמותה.

אורדה ולא אכווש: אני, והנני בטוח גם יתרן חכדי כטפלה, רצינו לראות בזאת טנן טאנס נציגי או "ם להוביח-כי אבן סוכרים הם לפוחת כסקרים יוצאים טן הכלל לטיפות טפשׂ צדק ולא לעוזת את הדין רצינו להיווכח כי עירות הדין החטור בעזין פעלת העקרבים" אייננו סיטה, וירושלים לא תהיה בפעלה העקרבים; שלפות כאן לא ילכו בדרך ט"רצחת ובם העלה". כי דואא לנו, אם עולם הכב לטלדתו, קפה להסתגל למחכבה כי לית דין ולית דין, וכי רק דרכי התכסיים הפליסי החולף הם הקובעים. יתכן טאג הפעם נברגה לנו אכזבה, אך גם בטקרה זה אראה את החלמת הטטלה כאחראית, סקולה ותואמת את האינטנס העליון של העם וטל הפסינה.

5

אי-גנוי יוזר עתה הפריץ את הלגיון למתעטה
הפטדרף. אם כרונובטו היתה להרייט את הפרטיזן, ה-
סביזוקה קעה בחתולבשו ותיגו עם צבא ירושלם ולעתם זה
בחר לעצמו סיטה פדרנית וזנוחה של רצח אנשיים, נשים
וطف בירושלים, הרדי הוכחה כוב לטרות היוזקה שהיתה בידיהם,
לפדרות התגניות הבודח, לטרות הגבלות החמורויות טהטלין
על ח'יליד. אם כוונתמה של מסלחת ירדן גיתה להציג
פחד ואימתה בלב יהודיה ירושלים, לברוס לטביחתם ולביתיהם
חייהם; ליעוזם את טסודות הטלון ביהודה - הרי. נשלו
כשלון חרוץ בסיטם. ירושלים העברית, עטה כסלע
איתנן, לא פחד ותדרוא. יהודיה הרדי המשיך בילדוניו
בטיבת, חלמי יהודיה ברסיטה באו. כולם ליליטודיהם,
הפלילים והפקידים הסטיכו בסלאכתם, הנתגים ישכון לירד
הרגנה - אית לא כרכ זולא עזב את מסלמתו... בוח איתנה
של רצינות ואחריות, רוח בפחון כל יסוב האסdon על
סבחנות וקורבןנות אף יוזר את יעדו וסילוחו, עטפה
חדש את ירושלים הנצחית על עדותה, בכנותה,
אנ' או'ן. כלב מסיטהו שפיקות ביחס לרווח כל היטוב
החדט בימי מלחמן, בגן שלשת יסדים אלה ופתחה על פניה
הספכנים והונכחים כי חדש כמוה דחק. עזביה יעדנו בכל
סבחן, צחי שעדרנו בימי מלחת המשוררת. כבודך לך
ירושלים העדני, למ' האורה ובידת הפטינה.

עוזר זבדען עוזר נומך, אויל קשה ועסוק סן הזעופים

הקדומים.

באותו יום רביעי 30 ביוני, אם בטוחם עם
ירדן זאט לא תיאוט, התקית הצבא הסורי בא-תונחים
סידרת טסירה של ירושלים השגרתי לאאורן חוף' הכנרת,
זהו כולן בטריטורייה וריבונותה יסראלי... שב טוטרים
נחרבו, חסכה נפצעו. לחרמת היוזקה הורתקפה שכח סירת
טסירה. חטעם הדבקתה שכח אל חזקה שהתקפה את אטמות
הסוריים. גם בסקרה זה בפנינו התחכלות שתובננת סדר
שטלה סוריה לפניו בריבונות יסראלי על הסיטופי-או'ם,
התבלות סיטיתית הסואכת עירוד מעמדתם של כסא טקיפי-או'ם,
חוושבים כי סותר להם להקל דנט בזוויתו של יסראלי.
לטרות זבוחנו הבלתי ספוקפת ביום כנרת, לטרות העוגבה של
הרובי נז ופזועינו, זכיננו כבר לסתמי החלומות בזננו. גם באל
מאזגות: האחת גבר סוריה והסבאה גבר יסראלי. גם באל
הכבד לאו'ם ולטבנונו, עליינו להודיע כי לא בוגר
להסתכל בשווינו בפס בנס וגדות החזרית ונשנים לאזול
סאתנו טלו אסיטנו על הכנרת, ולא בוכל להפקי'
סוטרי נו לרצח בדם קר. צבא ההגנה לייסראל דואת כחובתו
להבטיח את שלומת ההיסטוריה אליהם של מדיניות יסראלי.
הו' יטלא חותמו גו' באסעים כברשותו.

תשלחו לי רביות, אם עלייר הערתה לפלגי פנימם.
כטו בכל עת טבחן טופיעים בתוכנו יהודים הרוואים את
עצמם כבעל ראייה או זיברSELITY, בני גוד לראייהם
הפרובי-נציאלית של רוב פנינו ורוב בניינו של עט
ישראל. אונזיברמלית סדotta זו טבות אחת לה בכל
הדורות: קבלת דין רצונו של החזק ובעל הכוח, ויתור על
טבוק כל מהו על זכויות העם היהודי, כניעת טרזון,
סתור חזונה, כי ארי האינטרא האסית. או הטרות של החזק
חסיד עדריך על האיטרטם של החלס, על האינטרא של אי-חד ים.

יהודים כאילנד-אוניברסליים. אלה מצאו שעת סבחן
זו גוחם להפצת עליינונ על כוחות הבכחון, כאילו בראונם
להתיל מקרים המדיינית על מסלחת יסראלי, על סקסוביים.
ופועלות יזומות טלא על דעת המטה.

היות ויש לחשול ארטילריה זו סכנה לפדרינה ומקורה טרי יודע מה הם, על כל פניהם דלוחים הם - בראונינג לא ביריד בהזדמנות זו: כל חיל בכל אזור, זכותו לחסוך ולהעריך באופן חפוי שאלות וחויפות בחני הדרינה. אבל צבא ההגנה לישראל איינו נושא סוט תורה או דרך סדריבית טיווחת לו. זה הוא סכיר נאם ומסומט טל האם ינה, כל טה שצח אל עותה או נמצע מלחמות, עותה ולא עותה, הוא עותה ולא עונשה על פי הוראות מפלתו.

תגבי בטוח שגם להבאה יפעל זה אל בריחן זו, כל הפסיכנורט לתרא את הכרחות שלנו לאי זה בא לבנטוני לא יטהו פטלאה הניטה את דמותו ומתחתו הלאומית והטלאתית וידיחו על ידו, ואני מקדוה, על ידי העם כולם בכוז ובאסם, נפש,

רבוחי, פנינו לשלום, לחני עבדה וצירה שקסים.

אני יודע שזריזי - עט שובים עוסקים זה חדש כטיפוח הצבא. ויתכן שתשים אותו טריבם ומחוקם בטלאה זו, טרינומ ישראל מתחו במלחת התקפה על שכנותיה הערביות.

אומרים שלAKER אין דגליים. אבל אומרים אחרים שכבראה יש לו בוגפיים. אחדים מופיעים הצלב הירושלמי עליו כל כך הרבה פעמים עד שאולי בעצם התחלו להאסין בבודהה שפטיזיו. אך יש טרי שמשתמש בכזב טופוף בתורה גשם כדי לנשות ולהזכיר את ישראל לוויתורים על זכויותיהם. אם אין בהם מתחוות מלחתה, אומרים, אדרבא תוכיחו זאת על ידי קבלת רצונות על העביבים, טריביהם ופטרובייהם, תורותרו קצת על זכויותיהם, על ים כנרת, הסכימו Kata להגברת הפיקוח הבינלאומי, תורותרו על דרישותיהם הגזירות כלפי טדיות ערבי, מותרתו אפילו על התביעה להגנת חזית שביתת-הגעש ועוד ועוד.

עלינו לדחות לחץ זה לטרות האפשרות הבלתי סובבות כטעת של סיורים כוננותיבו. בכלל החט של סיורים כוננותינו לא בעלה על הדרך של אייבור עטנו לדעת, לא נותר על זכותנו הטעית להבן על עצנו.

לפני חדשים אחדים, אמרתי: סעל בפה זו שטן יהורי לא יהיה הפקר במדינת ישראל. בוכח ההתרחשויות האחרונות בירושלים ועל הכרת עלי להוטיף עוד זאת: גם גבולות ישראל וריבונות לא יהיו הפקר.

4. הוועת ראש הממשלה לעתונות - בתרגום האנגלי.

STATEMENT BY THE PRIME MINISTER

1 July 1954

The peace of Jerusalem was wantonly violated last night when the Arab Legion opened fire on Israel's Capital along the entire sector of the armistice lines within the city. It was a deliberate attack, without the slightest provocation, obviously planned and centrally directed. For many weeks past there had been frequent incidents of stone throwing and occasional sniping by members of the Arab Legion from the Wall into the adjoining quarters of Israel's Jerusalem causing personal injuries and property damage. Last night's